

Hoor- en adviescommissie

ADVIES

INGEKOMEN - 7 AUG. 2020

AAN GEDEPUTEERDE STATEN

1454367

naar aanleiding van de behandeling van het bezwaarschrift ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van [REDACTED], tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van Noord Holland (verweerders) van woensdag 11 maart 2020, waarbij ingevolge de Wet bodembescherming onder voorschriften is ingestemd met een deelsaneringsplan voor de locatie Zichtweg ter hoogte van de huisnummers 19-29 te Nieuw Vennep.

ONTVANKELIJKHEID

Gelet op de datum waarop het bestreden besluit is verzonden, woensdag 11 maart 2020, en gelet op de datum waarop het per post verzonden bezwaarschrift is ontvangen, dinsdag 14 april 2020, stelt de Commissie vast dat dit binnen de wettelijke termijn is ingediend. Voorts is het rechtsgeldig ondertekend en wordt voldaan aan alle overige vormvereisten, zodat een inhoudelijke behandeling van de bezwaren kan plaatsvinden.

GRONDSLAG

De grondslag van het bestreden besluit is gelegen in artikel 40 tweede lid van de Wbb, in samenhang met artikel 28, 38 en 39 van deze wet.

INHOUD VAN HET BESTREDEN BESLUIT

Er is ingestemd met het door gemeente Haarlemmermeer ingediende deelsaneringsplan.

Op de locatie is waarschijnlijk sprake van een ernstig geval van bodemverontreiniging, vanwege de aanwezigheid van een voormalige stortplaats. In het stortlichaam is klei/veengrond aanwezig met plaatselijk overschrijdingen van de interventiewaarden voor zware metalen en PAK.

Er zijn als gevolg van de sanerende werkzaamheden geen nadelige effecten en gevolgen voor de rest van de bestaande bodemverontreiniging te verwachten. De werkzaamheden leiden niet tot verdere verspreiding van de verontreiniging en staan een mogelijke deelsanering van de overige deelgebieden niet in de weg.

OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE TEN AANZIEN VAN DE BEZWAREN EN DE VERWEREN

1. Bezwaar:

Bezwaarde twijfelt aan de representativiteit van het rapport van HB Adviesbureau d.d. 7 februari 2012. Er wordt gesproken van een gemiddelde dikte van de deklaag, waarbij de metingen 8 tot 9 jaar geleden zijn uitgevoerd. Voor zover destijds van dat onderzoek mocht worden uitgegaan, geldt dat het door tijdsverloop aangewezen is nieuwe metingen te laten verrichten teneinde te controleren of de deklaag aan de daar aan te stellen eisen voldoet. Er is geen grond in deze situatie een beslissing (mede) te baseren op een onderzoek van meer dan 5 jaar geleden, waarvan het o.a. de vraag is of het representatief is.

Verweer:

Het onderzoek van HB, uit 2012, is uitgevoerd conform het protocol nader onderzoek voormalige stortplaatsen en voldoet tevens aan de NTA 5755. Er zijn op elk perceel boringen in de voortuin

Hoor- en adviescommissie

en achtertuin gezet en metingen verricht, binnen de stortcontour en om de stortcontour heen. Dit is uitgebreider dan conform de landelijke protocollen moet. Voor een oppervlakte van 2900 m² zouden 12 tot 30 boringen gezet moeten worden volgens de landelijke protocollen. In het onderzoek van HB van 2012 zijn 50 boringen gezet. Door deze intensieve onderzoeksopzet is het mogelijk om per perceel te bepalen vanaf welke diepte het stortmateriaal wordt teruggevonden en wat de milieu hygiënische risico's per perceel zijn.

Op het perceel Zichtweg 19 zijn in de voortuin 3 boringen gezet (38, 39, 40) en in de achtertuin 3 boringen (92, 93 en 94). In de voortuin wordt vanaf 1 m-mv stortmateriaal aangetroffen, in de achtertuin is bij b94 vanaf 0,9 m-mv glas en plastic aangetroffen en in b92 en b93 wordt het stortmateriaal vanaf 1,2 m-mv aangetroffen. Bij bestaande situaties worden bij het gebruik wonen met tuin de humane risico's bepaald op basis van de verontreinigingsgraad in de eerste halve meter¹. Indien sanerende maatregelen worden getroffen en bij nieuwe situaties wordt bij het gebruik wonen met tuin uitgegaan van een leeflaag van 1 meter².

In het provinciaal beleid hebben verweerders het volgende gesteld over de ouderdom van bodemonderzoeken: 'Als uitgangspunt geldt dat een onderzoek niet ouder mag zijn dan 5 jaar. Wij kunnen een ouder onderzoek toestaan, bijvoorbeeld als wordt aangetoond dat er sprake is van een immobiele verontreiniging en onderbouwd is dat er in de tussenliggende periode geen verontreiniging is toegevoegd.'³

Op deze locatie is sprake van een immobiele verontreinigingssituatie waar in de tussenliggende periode geen verontreiniging is toegevoegd. De stortactiviteiten zijn al tientallen jaren geleden gestopt. Daarom is voor het goedkeuren van een deelsaneringsplan conform Wbb het bodemonderzoek van 2012 nog wel representatief. Er is verweerders niet bekend dat in de afgelopen 9 jaar de situatie gewijzigd zou zijn.

Overweging commissie

Er kan een onderscheid worden gemaakt tussen de verontreiniging in het te saneren openbare weggedeelte en dat van de niet te saneren percelen die bij de woningen horen. Naar het te saneren gedeelte is wel recent onderzoek gedaan, namelijk in 2017 en 2019. Dit onderzoek is dan ook representatief om een deelsaneringsplan en de instemming hiermee op te baseren. Dit neemt niet weg dat bij een deelsanering de rest van de verontreiniging wel van belang is. Bezwaarde is van mening dat hier ook recent onderzoek naar gedaan moet worden. Verweerders hebben in hun beleid als uitgangspunt dat een onderzoek niet ouder dan 5 jaar mag zijn⁴. Hier zijn echter uitzonderingen op mogelijk, die in dit geval van toepassing zijn. Het gaat om een niet meer in gebruik zijnde stortplaats met een immobiele verontreiniging, waarbij het niet aannemelijk is dat er verontreiniging toegevoegd is. Door bezwaarde is niet gesteld dat er een wijziging van de situatie geweest is. De onderzoeken van 2012 en eerder mogen in dit geval dan ook gebruikt worden om te constateren dat de deklaag op de locatie van bezwaarde met meer dan 0,5 meter dik genoeg is. Dit is conform het beleid van verweerders, opgenomen in de Beleidsregel bodemsanering Noord-Holland.

2. Bezwaar:

Het tweede bezwaar beslaat een groot deel van het bezwaarschrift en ziet op de schaal van de deelsanering. Bezwaarde is van mening dat de sanering gericht moet zijn op meer/alle verontreinigde grond.

Zo schrijft bezwaarde dat de gemeente haar verantwoordelijkheid dient te nemen en de aanpak van een groter gedeelte van de voormalige stortplaats past ook in het beleid van de provincie (Zoals o.a. omschreven in Werkwijzer bodemsanering p.45 onder 6.2 Opzet saneringsonderzoek en saneringsplan, Ad b).

Bezwaarde is van mening dat zij van de gemeente mag verwachten dat haar beleid inhoudt dat als zij de door haar in het verleden veroorzaakte vervuiling opruimt, daarbij niet met twee maten meet, en dat overigens zorgvuldig en overeenkomstig de wet en het beleid wordt gehandeld.

¹ Zie artikel 8 van de Beleidsregel bodemsanering Noord-Holland (vanaf p. 77 in de [Werkwijzer bodemsanering](#)).

² Zie bijlage 4 onder 2.3 a van de [Circulaire bodemsanering](#) per 1 juli 2013.

³ P. 23 [Werkwijzer bodemsanering](#)

⁴ Zie hiervoor ook: ECLI:NL:RVS:2012:BY3065, 14 november 2012

Hoor- en adviescommissie

De aanleiding voor de gemeente om werkzaamheden te gaan verrichten (drainageleidingen), bestaat ook voor de aangrenzende percelen. Er is geen grond voor de gemeente om de (deel)sanering tot "het eigen straatje" te beperken. Er is geen grond voor de provincie dat toe te staan.

Verweer:

Deze deelsanering is geen belemmering voor een mogelijke toekomstige sanering van de overige terreindelen binnen de voormalige stortplaats. De overige terreindelen zijn vrij bereikbaar en een toekomstige sanering zal niet duurder uitvallen. Omdat de sanering van deze ernstige bodemverontreiniging niet spoedeisend is, verandert een deelsanering daar niets aan. Het saneren van een niet spoedeisend geval van bodemverontreiniging wordt meestal uitgevoerd op een "natuurlijk moment", zoals bij verandering van gebruik, zoals sloop van gebouwen, het opnieuw inrichten van een straat of tuin.

Omdat in dit geval het stortmateriaal dieper dan 1,0 m-mv aanwezig is, kan worden gesteld dat de locatie al voldoet aan de passende sanerende maatregel: het aanbrengen van een 1 meter dikke leeflaag. Er is ook bij een natuurlijk moment geen sprake dat een sanerende maatregel moet worden overwogen.

Overweging commissie

Uit het beleid van verweerders, waar bezwaarde naar verwijst, blijkt duidelijk dat er een afweging per geval gemaakt moet worden. Een sanering hoeft dus niet altijd een groot deel van de verontreiniging te omvatten. Er is geen beleid of een wettelijk voorschrift dat de gemeente of verweerders dwingt tot een grootschaligere sanering dan alleen de openbare weg waar de werkzaamheden in plaats vinden. Daarbij gaat het om een immobiele, niet actieve verontreiniging waarbij sprake is van een deklaag van voldoende dikte, gelet op bijlage 4 onder 2.3 a van de [Circulaire bodemsanering](#). De commissie ziet dan ook geen grond voor verweerders om niet in te stemmen met het deelsaneringsplan omdat niet de gehele verontreiniging gesaneerd wordt.⁵

3. Bezwaar:

Op pagina 4 van het deelsaneringsplan is ten onrechte opgenomen: "(...)Vanwege de aanwezigheid van woningen en het ontbreken van actuele risico's wordt enkel binnen het plangebied gesaneerd. Omdat het belang van de bescherming van de bodem zich daartegen niet verzet (artikel 40 Wbb), achterblijvende verontreiniging zich niet verspreidt en er geen risico's uit voort vloeien, kon worden volstaan met deze deelsanering."

Deze opmerking is ten onrechte opgenomen, o.a. omdat recent en deugdelijk onderzoek van de situatie van de voormalige stortplaats ontbreekt.

Verweer:

Ernstige bodemverontreinigingen moeten volgens de Wet bodembescherming en de circulaire Bodemsanering worden gesaneerd als sprake is van onaanvaardbare milieuhygiënische risico's bij het huidige dan wel toekomstige bodemgebruik, waardoor sprake is van een spoedige sanering. Indien geen sprake is van onaanvaardbare milieuhygiënische risico's is de sanering niet spoedeisend en is een eventuele sanering vrijwillig.

Voor deze deellootatie zijn de ernst en spoed niet vastgesteld, omdat voor voormalige stortplaatsen lang onduidelijk is geweest welk beleidskader van toepassing is. De provincie Noord-Holland heeft in 2011 een provinciaal beleidskader vastgesteld en voormalige stortplaatsen onder de Wet bodembescherming geplaatst (zie de Werkwijzer bodemsanering van de provincie Noord-Holland). In het bodemonderzoek van 7 februari 2012 (HB, kenmerk 7624-A1) zijn de ernst en spoedeisendheid bepaald en wordt geconcludeerd dat waarschijnlijk sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging, maar dat sanering niet spoedeisend is. Dit betekent dat een sanering bij het huidige gebruik niet noodzakelijk is.

Voor ernstige, niet spoedeisende gevallen van bodemverontreiniging is het conform de Circulaire Bodemsanering en de Werkwijzer bodemsanering mogelijk een deelsanering uit te voeren. De aanleiding voor deze graafwerkzaamheden is het aanleggen van drainage en het vervangen van het riool. Hierbij wordt ook gegraven in de voormalige stortplaats. Om dit milieu hygiënisch verantwoord te laten plaatsvinden dient een deelsaneringsplan te worden ingediend. De initiatiefnemer is vrij om de deelsaneringscontouren te kiezen, mits de deelsanering aantoonbaar het belang van bescherming van de bodem niet schaadt. Hiervan is met dit deelsaneringsplan sprake.

⁵ Zie ook: ECLI:NL:RVS:2015:367, 11 februari 2015

Hoor- en adviescommissie

In het provinciaal beleid voor voormalige stortplaatsen (Werkwijzer bodemsanering) wordt onderscheid gemaakt in een actieve en passieve situatie. Voor deze stortplaats is in de provinciale brief van 2010⁶ aangegeven dat sprake is van een passieve situatie. Nu de gemeente gaat graven is voor dat deel sprake van een actieve situatie. Voor het overige deel van de voormalige stortlocatie blijft sprake van een passieve situatie: hier bevinden zich sinds 1974 woningen met tuin en is de afdeklaag van voldoende dikte (zie rapport HB Adviesbureau van 2012). Normaal bodemgebruik voor wonen met tuin is hier mogelijk.

Overweging commissie

Bezwaarde stelt dat wegens het ontbreken van recent en deugdelijk onderzoek niet gesteld kan worden dat er geen sprake is van actuele risico's. Dat naar het oordeel van de commissie uitgegaan mag worden van de bestaande onderzoeken is in de overweging onder bezwaar 1 aan bod gekomen. Nu er geen sprake is van een actueel risico, spoedeisend geval of van een risico op verspreiding, is een deelsanering volgens het huidige beleid en de wetgeving mogelijk. De commissie kan bezwaarde dan ook niet volgen in het bezwaar dat de geciteerde stelling onterecht zou zijn opgenomen in het bestreden besluit.

4. Bezwaar:

Bezwaarde heeft bij de gemeente een opdrachtformulier ingediend voor het aanleggen van een aansluiting op het gemeentelijk drainagestelsel, inclusief drainageput met pvc-putdeksel (in voortuin nabij de perceelgrens en een offerte voor het aanleggen van drainage op het perceel van bezwaarde. Dit is op pagina 22 van het deelsaneringsplan te zien.

Ook vanwege deze opdracht had de gemeente zich volgens bezwaarde niet op het standpunt mogen stellen dat kan worden volstaan met deelsanering die beperkt is tot het eigen perceel. Sterker nog, het opdrachtformulier had voor de gemeente aanleiding moeten zijn bezwaarde haar perceel in de deelsanering op te nemen, dan wel tenminste daarover met haar in overleg te treden.

Bezwaarde verzoekt de gemeente Haarlemmermeer de werkzaamheden op haar perceel waartoe zij opdracht heeft gegeven uit te voeren, alsmede die maatregelen te treffen die voorgeschreven zijn voor werkzaamheden op haar perceel o.a. in verband met het aanleggen van een drainagestelsel (en het aansluiten daarvan op het gemeentelijke drainagestelsel), alsmede in verband met het (laten) controleren van en eventuele (graaf)werkzaamheden in verband met een mogelijke verzakking en eventueel vervanging van de riolering op haar perceel.

Verweer:

De aanleg van de drainageput op het perceel van bezwaarde is opgenomen in de tekening in bijlage 2 van het saneringsplan. Daarmee maakt het deel uit van de aanvraag en de instemming. De saneringscontour op de tekening is echter niet hiermee in overeenstemming en moet daarom worden aangepast. De gemeente dient hiervoor een melding wijziging saneringsplan in te dienen, alvorens werkzaamheden op het terrein van bezwaarde te gaan uitvoeren.

Het beleid van de gemeente Haarlemmermeer is gericht op het afkoppelen van regenwaterrioleringen. Het aanleggen van een drainageput is een onderdeel van deze afkoppeling. Nu de gemeente in de straat het riool vernieuwt en een drainage aanlegt is aan de bewoners aangeboden dat in het werk mee te nemen. De opdracht van bezwaarde aan de gemeente om deze drainageput op haar grondgebied aan te leggen is op zich een privaatrechtelijke overeenkomst die niet onder een beoordelingsgrond van de Wet bodembescherming valt.

Overweging commissie

De commissie merkt op dat het hier gaat om een verzoek aan de gemeente. De commissie is niet bevoegd om over een kwestie tussen de gemeente en bezwaarde te adviseren. De commissie merkt op dat van verweerders alleen gevraagd kan worden datgene te toetsen wat aangevraagd of aan hen voorgelegd is.

Gebleken is dat de saneringswerkzaamheden die nodig zijn voor de aanleg van de drainageput bij bezwaarde, door de gemeente zijn vergeten in het deelsaneringsplan. Middels een melding kan dit alsnog gesaneerd worden.

⁶ Deze brief is te vinden in de bijlagen bij het bezwaar, digitaal vanaf p. 26

Hoor- en adviescommissie

5. Bezwaar:

De bestreden beschikking strookt niet met het provinciaal beleid ten aanzien van deelsaneringen⁷. Er bestaat geen inzicht in de resterende verontreiniging. Reeds vanwege tijdsverloop kan niet worden uitgegaan van de metingen uit 2011, bij de aanvraag tot deelsanering zijn geen nieuwe metingen verricht in het niet in het saneringsplan opgenomen gedeelte van de voormalige stort. Daarnaast zal de voorgestelde deelsanering (en de ontwikkeling die daartoe aanleiding geeft) in de toekomst mogelijk een belemmering opleveren voor toekomstige sanering van het overige gedeelte. De eindsituatie na deelsanering zal zijn dat het perceel van de gemeente gesaneerd is, waardoor de gemeente zich in de toekomst op het standpunt zal stellen dat sanering niet, althans minder urgent zal zijn dan in andere gebieden, terwijl een kosten/batenafweging ten aanzien van sanering van (een gedeelte van) het resterende deel (relatiefveel kosten en overlast voor een relatief klein gebied c.q. weinig belanghebbenden) negatief zal uitvallen.

Voorts geldt dat als de voorgenomen deelsanering wordt uitgebreid, daarmee een beperkte extra inspanning gemoeid zal zijn en terwijl de verplichting van de gemeente ten aanzien van deze voormalige stortplaats aanzienlijk zal worden verminderd.

Verweer:

De beschikking en het deelsaneringsplan zijn wel in overeenstemming met het provinciaal beleid omdat de deelsanering aantoonbaar het belang van de bescherming van de bodem niet schaadt:

- De bodem van het te saneren gedeelte is en blijft geschikt voor het gebruik infrastructuur. De gebruiksbeperkingen en nazorg worden beperkt door het zoveel mogelijk verwijderen van de verontreiniging. Verdere verspreiding en her-verontreiniging van de verontreiniging is niet aan de orde, omdat sprake is van een immobiele verontreinigingssituatie.*
- Inzicht in de restverontreiniging: In het bodemonderzoek van 7 februari 2012 (HB, 7624-A1) is de omvang van de voormalige stortplaats bepaald. In het deelsaneringsplan is de saneringscontour weergegeven, zodat duidelijk is waar de resterende verontreiniging aanwezig is. Na sanering dient in het evaluatierapport de omvang van de resterende bodemverontreiniging ter plaatse van de saneringscontour beschreven te worden.*

Met de deelsanering wordt circa 630 m² van de openbare ruimte gesaneerd, terwijl de totale oppervlakte van het geval circa 2900 m² is. De kosten van een totale sanering zouden minimaal 5 keer duurder uitvallen, afgezien dat het ontgraven tot circa 2 m-mv rond bestaande woningen uitvoeringstechnisch een tijdrovende en ingewikkelde klus is. Een totale sanering zal een aanzienlijke toename van de inspanning vergen en de kosten/baten afweging zal negatief uitvallen, ook omdat de afdeklaag voldoende dik is en er geen onaanvaardbare milieu hygiënische risico's aanwezig zijn.

Overweging commissie

Het bedoelde beleid is terug te vinden op pagina 46 van de Werkwijzer bodemsanering. In het verweer zijn de aspecten waarop gelet wordt bij een deelsaneringsplan benoemd en toegelicht in het kader van de onderhavige deelsanering. De commissie is van oordeel dat deze toelichting aantoont dat de deelsanering het belang van de bescherming van de bodem niet schaadt. Bezwaarde geeft aan dat een deelsanering in de toekomst mogelijk een belemmering oplevert voor toekomstige sanering van het overige gedeelte. Het gaat hierbij echter niet om een belemmering vanuit het perspectief van de verontreiniging, waar de Werkwijzer bodem op ziet, maar een volgens bezwaarde mogelijke belemmering vanuit onder meer economisch perspectief. Dit is geen factor waaraan, gelet op het beleid en de wetgeving, getoetst wordt bij het beoordeling van een deelsaneringsplan.

De commissie ziet niet in dat er sprake zou zijn van een 'beperkte extra inspanning' bij uitbreiding van de sanering met de percelen van de omwonenden. Het gaat hierbij om meerdere woningen van verschillende omwonenden met voor en achtertuinen. Aangezien de woningen op de voormalige stortplaats gebouwd zijn, is het aannemelijk dat ook de grond onder de woningen verontreinigd is. Het saneren van deze grond acht de commissie zowel organisatorisch als qua werkzaamheden en financiële lasten niet een beperkte extra inspanning.

Tijdens de zitting is gesproken over welke partij de kosten van aanleg en/of vervanging van drainage en riool in de tuin van bezwaarde moet dragen. Partijen zijn het er over eens dat deze

⁷ o.a. omschreven in [Werkwijzer bodemsanering](#) p.46.

Hoor- en adviescommissie

kosten voor rekening van bezwaarde komen. Bezwaarde is echter van mening dat de kosten voor de hiermee gepaard gaande saneringswerkzaamheden voor rekening van de gemeente dienen te komen, nu zij destijds de eigenaar was van de stortplaats en daarmee de veroorzaker van de verontreiniging. De commissie merkt op dat deze kwestie de omvang van het bestreden besluit en het daartegen gemaakte bezwaar te buiten gaat. Wel constateert zij dat de situatie met de leeflaag van 1 meter voldoet aan de wet- en regelgeving en als gesaneerd beschouwd moet worden. Voorst betreft het een historische vervuiling, waarvoor de vervuiler niet (langer) aansprakelijk is.

6. Bezwaar:

Op pagina 13 van het deelsaneringsplan is opgenomen: "Na de sanering blijft op het terrein een deel van de stortlaag achter, waarin gehalten voorkomen boven de interventiewaarde. Dit resulteert in een aantekening bij het kadaster." Deze aantekening bij het Kadaster is een afzonderlijke grond om in redelijkheid van de gemeente te mogen verlangen dat zij haar verantwoordelijkheid neemt en haar verplichtingen ten aanzien van de voormalige stort nakomt. De aantekening in het Kadaster (ook indien dat alleen een aantekening op het perceel van de gemeente betreft) kan negatieve gevolgen hebben voor de verkoopbaarheid van bezwaarde haar woning (gelegen op een aangrenzend perceel).

Verweer:

Ten tijde van de bouw van de wijk was bekend dat deze deels op een voormalige stortplaats werd gebouwd. Het geval van bodemverontreiniging wordt met dit besluit instemming deelsaneringsplan niet ingeschreven in het Kadaster. Omdat juist met het bodemonderzoek van 7 februari 2012 (HB, kenmerk 7624-A1) is bepaald dat de afdeklaag voldoende dik is en er bij het huidige gebruik geen sanering nodig is, is het perceel vrij verkoopbaar en zonder gebruiksbeperkingen bij normaal bodemgebruik. Alleen bij het graven dieper dan 1 m-mv dient een deelsaneringsplan of BUS-melding te worden ingediend.

Overweging commissie

De commissie is het met verweerders eens dat het bestreden besluit, de instemming met het deelsaneringsplan, niet gelijk is aan de inschrijving in het kadaster.

Daarnaast ziet de commissie niet in hoe een aantekening in het kadaster vanwege gehalten boven de interventiewaarde kan leiden tot een negatief effect op de verkoopbaarheid van de woning van bezwaarde. Momenteel is immers ook bekend dat de grond verontreinigd is vanwege de voormalige stortplaats.

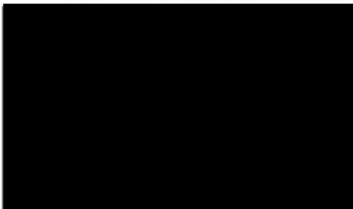
ADVIES VAN DE COMMISSIE

De commissie komt op basis van de stukken en het besprokene tijdens de op 2 juli 2020 gehouden openbare hoorzitting tot de conclusie dat het bestreden besluit niet herroepen moet worden.

Het vorenstaande geeft de commissie aanleiding Gedeputeerde Staten van Noord-Holland met betrekking tot het bezwaarschrift van [REDACTED] d.d. 14 april 2020 te adviseren bezwaarde in haar bezwaren te ontvangen en deze bezwaren ongegrond te verklaren.

Haarlem, donderdag 2 juli 2020

de Hoor- en adviescommissie,

mr. drs. Rl van Baaren,
voorzitter